

บทที่ 2

แนวคิดทางทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดทางทฤษฎี

ทฤษฎี Heckscher-Ohlin

ทฤษฎีการค้าระหว่างประเทศของ Heckscher-Ohlin (อ้างถึงใน นิฐิตา เบญจมสุทิน และนงนุช พันธกิจไพบูรณ์, 2547, หน้า 43-45) ได้อธิบายถึงเบื้องหลังที่แต่ละประเทศมีความสามารถในการผลิตแตกต่างกัน โดยนำเหตุผลของจำนวนปัจจัยการผลิตที่แต่ละประเทศมีอยู่เข้ามาอธิบาย และชี้ให้เห็นว่าความแตกต่างในความอุดมสมบูรณ์ของปัจจัยการผลิต (factor abundance or factor endowment) ในประเทศต่าง ๆ จะเป็นตัวกำหนดความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ และเป็นสาเหตุทำให้เกิดการค้าระหว่างประเทศ

สาระสำคัญของทฤษฎีกล่าวว่า ประเทศหนึ่งจะส่งออกสินค้าที่ผลิตโดยใช้ปัจจัยการผลิตที่ประเทศนั้นมีอยู่มากโดยเปรียบเทียบ และจะนำเข้าสินค้าที่ผลิตโดยใช้ปัจจัยการผลิตที่ประเทศนั้นมีอยู่น้อยโดยเปรียบเทียบ ดังนั้น ประเทศที่มีปัจจัยแรงงานมากเมื่อเปรียบเทียบกับปัจจัยทุนก็จะส่งออกสินค้าที่เน้นหนักการใช้ปัจจัยแรงงาน (labor intensive goods) และประเทศที่มีปัจจัยทุนมากเมื่อเปรียบเทียบกับปัจจัยแรงงาน ก็จะส่งออกสินค้าที่เน้นหนักการใช้ปัจจัยทุน (capital intensive goods)

ทฤษฎีของ Heckscher-Ohlin ขึ้นอยู่กับสมมติฐานต่าง ๆ คือ

1. มีประเทศคู่ค้า 2 ประเทศ คือ ประเทศที่ 1 และประเทศที่ 2 และผลิตสินค้า 2 ชนิด คือ สินค้า X และสินค้า Y โดยใช้ปัจจัยการผลิต 2 ชนิด คือ แรงงาน (labor) และทุน (capital)
2. ประเทศทั้งสองใช้เทคโนโลยีในการผลิตอย่างเดียวกัน หมายความว่าประเทศทั้งสองใช้เทคนิคในการผลิตสินค้าชนิดเดียวกันเหมือนกัน

3. ในประเทศทั้งสอง สินค้า X เป็นสินค้าที่ผลิตโดยใช้แรงงานในสัดส่วนที่สูง (labor intensive) และสินค้า Y เป็นสินค้าที่ผลิตโดยใช้ปัจจัยทุนในสัดส่วนที่สูง (capital intensive) หมายความว่า อัตราส่วนของแรงงานต่อทุน (labor-capital ratio : L/K) ที่ใช้ในการผลิตสินค้า X จะสูงกว่าที่ใช้ในการผลิตสินค้า Y ในทั้งสองประเทศ ณ ราคาค่าเปรียบเทียบกับของปัจจัยการผลิตที่เท่ากัน หรือกล่าวได้ว่าอัตราส่วนของทุนต่อแรงงาน (labor-capital ratio : L/K) ที่ใช้ในการผลิตสินค้า X ต่ำกว่าที่ใช้ในการผลิตสินค้า Y ในทั้งสองประเทศ แต่อย่างไรก็ตามอัตราส่วนของปัจจัยทุนต่อแรงงาน (K/L) ที่ใช้ในการผลิตสินค้า X ในประเทศที่ 1 และประเทศที่ 2 ไม่จำเป็นต้องเท่ากัน และอัตราส่วนของปัจจัยทุนต่อแรงงานที่ใช้ในการผลิตสินค้า Y ในประเทศที่ 1 ก็ไม่จำเป็นต้องเท่ากับประเทศที่ 2

4. สินค้าทั้งสองชนิดถูกผลิตภายใต้ผลได้ต่อขนาดคงที่ (constant returns to scale) ในทั้งสองประเทศ หมายความว่า เมื่อเพิ่มปัจจัยแรงงานและทุนเข้าไปในกระบวนการผลิต จะทำให้ผลผลิตที่ได้รับเพิ่มขึ้นในสัดส่วนเดียวกันกับปัจจัยการผลิตที่เพิ่มขึ้น

5. ประเทศทั้งสองมีความถนัดในการผลิตสินค้าเป็นแบบไม่สมบูรณ์ (incomplete specialization) กล่าวคือ เมื่อมีการค้าระหว่างประเทศเกิดขึ้นแล้ว ทั้งสองประเทศก็ยังคงผลิตสินค้าทั้งสองชนิดอยู่ แต่จะไปเน้นการผลิตสินค้าที่ตนได้เปรียบ โดยเปรียบเทียบ

6. ประเทศทั้งสองมีรสนิยมในการบริโภคเหมือนกัน

7. ตลาดสินค้าและตลาดปัจจัยการผลิตในประเทศทั้งสองเป็นตลาดแข่งขันสมบูรณ์

8. ปัจจัยการผลิตสามารถเคลื่อนย้ายได้โดยเสรีภายในประเทศ แต่ไม่สามารถเคลื่อนย้ายออกนอกประเทศ

9. ไม่มีต้นทุนค่าขนส่ง ไม่มีการเก็บภาษีและการค้าระหว่างประเทศเป็นไปอย่างเสรี

10. ทรัพยากรการผลิตถูกนำไปใช้งานอย่างเต็มที่ในทั้งสองประเทศ

ทฤษฎีอุปสงค์ (demand theory)

อุปสงค์ที่บุคคลมีต่อสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่ง หมายถึง จำนวนสินค้านั้น ๆ ที่บุคคลจะซื้อ ณ ราคาค่าที่เป็นอยู่ในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ ดังนั้น อุปสงค์มีความหมายถึงทั้งความ-

เต็มใจที่จะซื้อ ร่วมกับความสามารถที่จะซื้อพร้อม ๆ กันไป อุปสงค์เกิดขึ้นได้กับทั้ง ผู้บริโภคและผู้ผลิต แตกต่างกันเพียงว่าผู้บริโภคจะมีอุปสงค์ต่อสินค้าและบริการเพื่อไป บำบัดความต้องการของตน ส่วนผู้ผลิตจะมีอุปสงค์ต่อปัจจัยการผลิตเพื่อนำไปใช้ในการ ผลิตสินค้าอีกทอดหนึ่งเท่านั้น การที่ผู้บริโภคจะมีอุปสงค์ต่อสินค้านิดหนึ่ง ๆ มากน้อย เพียงไร ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่มีส่วนกำหนดปริมาณซื้อสินค้านั้น ๆ (Marshall อ้างถึงใน นราทิพย์ ชุตินวงศ์, 2545, หน้า 22-33)

อุปสงค์แยกออกเป็นสามชนิดตามปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ ได้แก่

1. อุปสงค์ต่อราคา (price demand) หมายถึง ปริมาณเสนอซื้อสินค้านิดใดชนิด หนึ่งในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง ณ ระดับต่าง ๆ กันของราคาสินค้า โดยกำหนดให้สิ่งอื่น ๆ คงที่ สิ่งอื่น ๆ ที่กำหนดให้คงที่ หมายถึง ปัจจัยทุกชนิดที่มีส่วนกำหนดปริมาณเสนอซื้อที่ นอกเหนือจากราคาสินค้า โดยทั่ว ๆ ไปความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณเสนอซื้อและราคา สินค้าจะเป็นไปในทางตรงกันข้ามเสมอ คือ เมื่อราคาสูงขึ้น ปริมาณเสนอซื้อจะลดลง และเมื่อราคาสินค้าลดลง ปริมาณเสนอซื้อจะสูงขึ้น ความสัมพันธ์นี้อาจแสดงอยู่ในรูป ของสมการอุปสงค์ ตารางอุปสงค์หรือเส้นอุปสงค์ ความสัมพันธ์ในลักษณะตรงกันข้าม ของปริมาณเสนอซื้อกับราคาสินค้า เป็นกฎทางเศรษฐศาสตร์ที่เรียกว่า กฎของอุปสงค์ (law of demand)

2. อุปสงค์ต่อรายได้ (income demand) หมายถึง ปริมาณเสนอซื้อสินค้านิดใด ชนิดหนึ่งในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง ณ ระดับต่าง ๆ กันของรายได้ โดยกำหนดให้สิ่งอื่น ๆ คงที่ สิ่งอื่น ๆ หมายถึง ราคาสินค้านั้น ราคาสินค้าชนิดอื่นที่เกี่ยวข้อง รสนิยม สำหรับ ลักษณะของสมการอุปสงค์ต่อรายได้ ตารางอุปสงค์ต่อรายได้ และเส้นอุปสงค์ต่อรายได้ จะเป็นเช่นใดนั้นขึ้นกับชนิดของสินค้าที่ผู้บริโภครากำลังทำการซื้ออยู่ ซึ่งแยกได้เป็น

2.1 สินค้าปกติ (normal goods) ในที่นี้หมายถึง สินค้าทั่ว ๆ ไป ซึ่งผู้บริโภคจะ ทำการซื้อเพิ่มขึ้นเมื่อรายได้สูงขึ้น และจะซื้อน้อยลงเมื่อมีรายได้ลดลง ความสัมพันธ์ ระหว่างปริมาณเสนอซื้อกับรายได้จะเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

2.2 สินค้าด้อย (inferior goods) หมายถึง สินค้าซึ่งปริมาณเสนอซื้อของผู้บริโภค จะลดลงเมื่อผู้บริโภคมีรายได้สูงขึ้น ดังนั้น สินค้าทุกชนิดอาจเป็นสินค้าด้อยได้ทั้งสิ้น ขึ้น อยู่กับว่าเรากำลังพิจารณา ณ ระดับรายได้ระดับใด ณ ระดับรายได้หนึ่ง

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
ห้องสมุดงานวิจัย
วันที่..... 3 .. 2555
เลขทะเบียน..... 246191
เลขเรียกหนังสือ.....

ผู้บริโภคอาจซื้อสินค้าชนิดหนึ่งเพิ่มขึ้นเมื่อรายได้สูงขึ้น แต่เมื่อรายได้สูงเกินอีกระดับหนึ่งไปแล้ว เขาอาจเลิกซื้อสินค้านั้นหรือซื้อน้อยลงแล้วหันไปซื้อสินค้าอื่นแทน ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณเสนอซื้อกับรายได้ กรณีของสินค้าคือคุณภาพจะแสดงค่าความสัมพันธ์ที่เป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม

3. อุปสงค์ต่อราคาสินค้าชนิดอื่น (cross demand) หมายถึง ปริมาณเสนอซื้อสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่ง ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง ณ ระดับต่าง ๆ กันของราคาสินค้าชนิดอื่น โดยกำหนดให้สิ่งอื่น ๆ คงที่ สิ่งอื่น ๆ เป็นต้นว่า ราคาสินค้าชนิดนั้น หรือรายได้ของผู้ซื้อคงที่ อุปสงค์ต่อราคาสินค้าชนิดอื่น บางครั้งเรียกว่า อุปสงค์ไขว้ เพราะเป็นการนำสินค้าสองชนิดมาสัมพันธ์ไขว้กัน คือ ปริมาณเสนอซื้อสินค้าชนิดหนึ่งกับราคาสินค้าอีกชนิดหนึ่ง แทนที่จะเป็นปริมาณเสนอซื้อและราคาสินค้าชนิดเดียวกัน โดยความสัมพันธ์กันของสินค้าสองชนิดแยกได้เป็นดังนี้

3.1 สินค้าที่ใช้ประกอบกัน (complementary goods) ในกรณีที่สินค้าสองชนิดที่พิจารณาอยู่เป็นสินค้าที่ใช้ประกอบกัน เช่น รถยนต์กับน้ำมันเบนซิน การเปลี่ยนแปลงของราคาสินค้าชนิดหนึ่ง เป็นต้นว่าการลดลงของราคาเครื่องยนต์จะมีผลทำให้ปริมาณเสนอซื้อสินค้าที่ใช้ประกอบกัน คือ น้ำมันเบนซินเพิ่มขึ้น ด้วยเหตุผลที่ว่าเมื่อราคาเครื่องยนต์ลดลง ปริมาณเสนอซื้อเครื่องยนต์ก็จะสูงขึ้นตามกฎของอุปสงค์ และเมื่อเครื่องยนต์ต้องใช้น้ำมันในการขับเคลื่อน ปริมาณเสนอซื้อน้ำมันก็จะเพิ่มขึ้นด้วย ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณเสนอซื้อสินค้าชนิดหนึ่งกับราคาสินค้าอีกชนิดหนึ่งจะเป็นไปในทิศทางที่ตรงกันข้าม

3.2 สินค้าที่ใช้แทนกันได้ (substitute goods) ในที่นี้หมายถึง การใช้แทนกันด้วยวัตถุประสงค์อันเดียวกัน ความสามารถใช้แทนกันได้จะแตกต่างกันไปมากบ้างน้อยบ้างแล้วแต่กรณี เช่น ไฟฟ้ากับแก๊ส อาจใช้แทนกันได้เป็นอย่างดีในแง่ของการก่อให้เกิดพลังงาน แต่ก็นับเป็นสินค้าที่ใช้แทนกันได้ไม่สิ้นนักในแง่ของการให้แสงสว่าง สินค้าที่ใช้แทนกันได้ จะมีความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณเสนอซื้อสินค้าชนิดหนึ่งต่อราคาสินค้าอีกชนิดหนึ่งในทิศทางเดียวกัน สินค้าที่ใช้แทนกันได้ มีความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณเสนอซื้อสินค้าชนิดหนึ่งกับราคาสินค้าอีกชนิดหนึ่งจะเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ปิริยะ เจริญขวัญ (2546) ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์ศักยภาพในการส่งออกของผลิตภัณฑ์ปลาทูน่ากระป๋องของไทยในตลาดสหรัฐอเมริกา โดยปริมาณและมูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์ปลาทูน่ากระป๋อง นับตั้งแต่ได้เริ่มมีการส่งออกในปี พ.ศ. 2515 มีแนวโน้มไปในทิศทางที่เพิ่มขึ้นจากอดีตมาโดยตลอด และนำมาซึ่งเงินตราต่างประเทศ แต่ในภาวะปัจจุบันมีความผันผวนสูงเนื่องมาจากปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง การศึกษามีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของการตลาดผลิตภัณฑ์ปลาทูน่ากระป๋องของประเทศไทย (แยกตามประเภทผลิตภัณฑ์) ในประเทศสหรัฐอเมริกา เพื่อวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดของผลิตภัณฑ์ปลาทูน่ากระป๋องของประเทศไทยในประเทศสหรัฐอเมริกา และเพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออุปสงค์การนำเข้าของประเทศไทยที่มีต่อผลิตภัณฑ์ปลาทูน่ากระป๋องของไทย การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะตลาดผลิตภัณฑ์ปลาทูน่ากระป๋องในประเทศไทยเท่านั้น โดยกำหนดให้มูลค่าการค้าในตลาดสหรัฐฯ คือ มูลค่าการนำเข้าของโลก การศึกษาการเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาด จะเปรียบเทียบข้อมูลใน 2 ช่วงเวลา คือ ในช่วงปี พ.ศ. 2537-2539 ช่วงก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ เปรียบเทียบกับช่วงปี พ.ศ. 2540-2541 ช่วงขณะเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ ช่วงปี พ.ศ. 2540-2541 เปรียบเทียบกับช่วงปี พ.ศ. 2542-2544 ช่วงหลังเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ และการศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออุปสงค์การนำเข้าของประเทศไทย ที่มีต่อผลิตภัณฑ์ปลาทูน่ากระป๋องของไทยจะใช้ข้อมูลแบบรายปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2532-2545 รวมทั้งหมด 14 ปี ข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) โดยแบ่งข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน คือ ข้อมูลการศึกษาสภาพทั่วไปของตลาดผลิตภัณฑ์ปลาทูน่ากระป๋องในประเทศไทย และข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงส่วนแบ่งตลาดของผลิตภัณฑ์ปลาทูน่ากระป๋องในประเทศไทย โดยใช้แบบจำลองส่วนแบ่งตลาดคงที่ (Constant Market Share model--CMS) และการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่ออุปสงค์การนำเข้าของประเทศไทย ที่มีต่อผลิตภัณฑ์ปลาทูน่ากระป๋องของไทย

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงมูลค่าการส่งออกปลาทูน่ากระป๋องของไทย (แยกประเภทผลิตภัณฑ์) พบว่า ทั้งปลาทูน่าครีบน้ำหวาน ครีบน้ำเค็ม และชนิดอื่น ๆ

ผลจากการกระจายตลาดมีผลมากที่สุดต่อการส่งออกที่เปลี่ยนแปลง รองลงมาคือ ผลจากอัตราการแข่งขันตัวของตลาดสหรัฐฯ ลำดับสุดท้าย คือ ผลจากการแข่งขัน ต่างจากของประเทศฟิลิปปินส์ที่ปลาทูน่าครีบน้ำตาล ผลจากการกระจายตลาดมีผลมากที่สุดต่อการส่งออกที่เปลี่ยนแปลง รองลงมาคือ ผลจากอัตราการแข่งขันตัวของตลาดสหรัฐฯ ลำดับสุดท้าย คือ ผลจากการแข่งขัน สำหรับปลาทูน่าครีบน้ำตาล ผลจากอัตราการแข่งขันตัวของตลาดสหรัฐฯ มีผลมากที่สุดต่อการส่งออกที่เปลี่ยนแปลง รองลงมาคือ ผลจากอัตราการแข่งขันของตลาดสหรัฐฯ ลำดับสุดท้าย คือ ผลจากการแข่งขัน เมื่อพิจารณาถึงศักยภาพของปลาทูน่าแต่ละชนิดของไทย โดยดูจากผลการแข่งขัน พบว่า ปลาทูน่าชนิดอื่น ๆ มีศักยภาพสูงสุด รองลงมาคือ ปลาทูน่าครีบน้ำตาล ลำดับสุดท้าย คือ ปลาทูน่าครีบน้ำตาล ส่วนการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออุปสงค์การนำเข้าของประเทศสหรัฐฯ ที่มีต่อผลิตภัณฑ์ปลาทูน่าของไทย ซึ่งอุปสงค์การนำเข้าของประเทศสหรัฐฯ ที่มีต่อผลิตภัณฑ์ปลาทูน่ากระป๋องของไทยขึ้นอยู่กับราคานำเข้าของประเทศสหรัฐฯ ในผลิตภัณฑ์ปลาทูน่ากระป๋องของไทยปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภคของสหรัฐฯ ส่วนความยืดหยุ่นของอุปสงค์การนำเข้าของประเทศสหรัฐฯ ที่มีต่อผลิตภัณฑ์ปลาทูน่ากระป๋องของไทย คือ ราคานำเข้าของประเทศสหรัฐฯ ในผลิตภัณฑ์ปลาทูน่ากระป๋องของไทยปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภคของประเทศสหรัฐฯ มีค่าเท่ากับร้อยละ -2.222728

วิชราภรณ์ ธรรมรังษี (2546) ศึกษาเรื่อง การศึกษาศักยภาพการส่งออกสินค้าหลักของประเทศไทยไปยังประเทศในอาเซียน เพื่อศึกษาโครงสร้างการส่งออกสินค้าของไทย ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศผู้ส่งออกอื่น และปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการขยายตัวในการส่งออกสินค้าของไทยไปยังประเทศในอาเซียน โดยศึกษาในกรณีประเทศอาเซียนที่เป็นตลาดส่งออกสำคัญของไทย คือ มาเลเซีย ฟิลิปปินส์และอินโดนีเซีย สินค้าส่งออกสำคัญในการศึกษา คือ ข้าว เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์แผงวงจรไฟฟ้า เม็ดพลาสติกเอทีอีที ส่วนประกอบรถยนต์ และน้ำมันสำเร็จรูป ศึกษาความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ โดยอาศัยดัชนีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏ (Revealed Comparative Advantage index--RCA) เพื่อดูแนวโน้มและลักษณะการเปลี่ยนแปลงของสินค้าส่งออกไทยเมื่อเปรียบเทียบกับผู้ส่งออกสำคัญอื่น ๆ ในตลาดอาเซียน ข้อมูลใช้ในการศึกษาอยู่ระหว่างปี พ.ศ. 2539-2544 ซึ่งจะประยุกต์ใช้ดัชนีความได้เปรียบ

โดยเปรียบเทียบทางการผลิตที่ปรากฏเป็นตัวชี้วัดหรือสะท้อนให้เห็นถึงความได้เปรียบ โดยเปรียบเทียบในการส่งออกสินค้าไปยังประเทศมาเลเซีย ฟิลิปปินส์และอินโดนีเซีย และศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการขยายตัวของ การส่งออกสินค้าของไทยไปยังประเทศ อาเซียนที่ศึกษา โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ส่วนแบ่งตลาดคงที่ (Constant Market Share--CMS) เพื่อพิจารณาถึงการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าการส่งออกข้าว เครื่องคอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์แผงวงจรไฟฟ้า เม็ดพลาสติกเอทิลีน ส่วนประกอบรถยนต์ และน้ำมันสำเร็จรูป ไปยังตลาดอาเซียน 3 ประเทศ โดยวิเคราะห์ข้อมูลในช่วงปี พ.ศ. 2542-2544 เปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2539-2541 ซึ่งทำการวิเคราะห์เป็นรายชนิดของสินค้าและรายประเทศ ปัจจัย ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าการส่งออกสินค้าของประเทศไทยไปยังประเทศ มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และอินโดนีเซีย ประกอบด้วย 3 ปัจจัย ได้แก่ ผลจากการขยายตัวของการนำเข้าของประเทศไทยที่ศึกษา ผลจากความสามารถในการแข่งขันที่แท้จริง และผลกระทบร่วมจากการปรับตัวการส่งออกถูกหรือผิดทิศทาง

ผลจากการศึกษาพบว่า สินค้าอุตสาหกรรมเป็นสินค้าที่มีสัดส่วนการส่งออกไปยังอาเซียนสูงสุด เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมจากเดิมผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้ามาเป็นการผลิตเพื่อการส่งออก ในส่วนผลการวิเคราะห์ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบและผลการวิเคราะห์ตามแบบจำลองส่วนแบ่งตลาดคงที่ประกอบด้วยแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของส่วนแบ่งตลาดนำเข้าของไทยเพื่อชี้ให้เห็นศักยภาพการส่งออกของไทย พบว่า ในกรณีประเทศมาเลเซีย สินค้าที่มีศักยภาพการส่งออกสูง ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ เม็ดพลาสติกเอทิลีน และส่วนประกอบรถยนต์ สินค้าที่มีศักยภาพที่มีการส่งออกปานกลาง คือ แผงวงจรไฟฟ้า ส่วนสินค้าที่มีศักยภาพการส่งออกต่ำ ได้แก่ ข้าว และน้ำมันสำเร็จรูป สำหรับประเทศฟิลิปปินส์ สินค้าที่มีศักยภาพการส่งออกสูง ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ แผงวงจรไฟฟ้า เม็ดพลาสติกเอทิลีน ส่วนประกอบรถยนต์ และน้ำมันสำเร็จรูป ส่วนสินค้าที่มีศักยภาพการส่งออกต่ำ คือ ข้าว ส่วนประเทศอินโดนีเซีย สินค้าที่มีศักยภาพการส่งออกสูง ได้แก่ แผงวงจรไฟฟ้า เม็ดพลาสติกเอทิลีน และส่วนประกอบรถยนต์ สินค้าที่มีศักยภาพการส่งออกปานกลาง คือ เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ ส่วนสินค้าที่มีศักยภาพการส่งออกต่ำ คือ ข้าว และน้ำมันสำเร็จรูป นอกจากนี้ยังพบว่า ศักยภาพในการส่งออกสินค้าของประเทศไทยไปยังประเทศในอาเซียนเกิดจาก

ความสามารถในการแข่งขันที่แท้จริงเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้มูลค่าการส่งออกของไทยเพิ่มขึ้น ในระหว่างช่วงปี พ.ศ. 2539-2541 ถึงช่วงปี พ.ศ. 2542-2544 แสดงถึงทิศทางการส่งออกที่ดีขึ้นและแนวโน้มส่วนแบ่งตลาดของไทยที่เพิ่มขึ้นในตลาดอาเซียน

สุพักตร์ ปัญญาตย์ (2546) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่กำหนดมูลค่าการส่งออกแผงวงจรไฟฟ้าไปสหรัฐอเมริกา เพื่อศึกษาโครงสร้างการผลิต การตลาด ปัญหาอุปสรรค ศึกษาปัจจัยที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดการส่งออกผลิตภัณฑ์แผงวงจรไฟฟ้าไปประเทศสหรัฐอเมริกาจากประเทศไทย และค่าความยืดหยุ่นของตัวแปร ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลทศุติภูมิ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2529-2544 ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาและวิเคราะห์เชิงปริมาณ โดยใช้แบบจำลองเศรษฐมิติ วิเคราะห์จากการประมาณค่าด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Squares--OLS) ได้ผลดังนี้

$$Q_x = 532.9616 + 0.0014GDP_{us} - 1.6495In_{us} + 7.7002Ind_{us}$$

(0.4303) (2.9998)* (-4.7989)** (3.9033)**

โดยกำหนดให้

Q_x คือ มูลค่าการส่งออกแผงวงจรไฟฟ้าของไทยไปสหรัฐฯ

GDP_{us} คือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศสหรัฐฯ

In_{us} คือ อัตราดอกเบี้ยของประเทศสหรัฐฯ

Ind_{us} คือ ดัชนีอุตสาหกรรมของประเทศสหรัฐฯ

R -squared = 0.8049

Adjusted R -squared = 0.7268

F statistics = 10.3156

Durbin-Watson = 2.2915

*มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

**มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

ผลการศึกษาพบว่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (GDP_{us}) และดัชนีอุตสาหกรรม (Ind_{us}) มีความสัมพันธ์ไปในทางเดียวกับมูลค่าการส่งออกแผงวงจรไฟฟ้า (Q_x) ส่วนอัตราดอกเบี้ย (In_{us}) ของประเทศสหรัฐฯ มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกับมูลค่าการส่งออกแผงวงจรไฟฟ้า ค่า R -squared เท่ากับ 0.8049 แสดงว่าการเปลี่ยนแปลง

ของมูลค่าการส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ประเภทแผงวงจรไฟฟ้าของไทยไปสหรัฐฯ เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรอิสระต่าง ๆ ในแบบจำลองร้อยละ 80.49 และเกิดจากปัจจัยอื่น ๆ ร้อยละ 19.51 ผลการทดสอบค่า Durbin-Watson Statistic เท่ากับ 2.2915 ไม่มีปัญหาทางสหสัมพันธ์ ส่วนการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระ (t test) ปรากฏว่าค่าสัมประสิทธิ์ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของสหรัฐฯ (GDP_us) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ส่วนค่าสัมประสิทธิ์อัตราดอกเบี้ยของประเทศสหรัฐฯ (In_us) และดัชนีอุตสาหกรรมของประเทศสหรัฐฯ (Ind_us) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งแสดงว่าตัวแปรอิสระสามารถอธิบายสมการได้อย่างมีนัยสำคัญ

จากการทดสอบความยืดหยุ่น สรุปความสัมพันธ์ของตัวแปรได้ดังนี้

เมื่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศสหรัฐอเมริกาเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้มูลค่าการส่งออกแผงวงจรรวมไฟฟ้า (IC) ของไทยไปสหรัฐอเมริกาเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 0.0000756 หน่วย ในทิศทางเดียวกัน

เมื่ออัตราดอกเบี้ยภายในประเทศสหรัฐอเมริกา (In_us) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้มูลค่าการส่งออกแผงวงจรรวมไฟฟ้า (IC) ของไทยไปสหรัฐอเมริกาเปลี่ยนแปลงลดลง 0.0074 หน่วย ในทิศทางตรงข้าม

เมื่อดัชนีอุตสาหกรรมภายในประเทศสหรัฐอเมริกา (Ind_us) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้มูลค่าการส่งออกแผงวงจรรวมไฟฟ้า (IC) ของไทยไปสหรัฐอเมริกาเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 0.592 หน่วย ในทิศทางเดียวกัน

จากการศึกษาพบว่า การเพิ่มของดัชนีอุตสาหกรรมภายในประเทศสหรัฐอเมริกา มีผลค่อนข้างมากต่อการเพิ่มมูลค่าการส่งออกแผงวงจรรวมไฟฟ้าจากประเทศไทยไปประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีผลมากกว่าการเพิ่มผลิตภัณฑ์มวลรวมของสหรัฐอเมริกาหรือการลดลงของอัตราดอกเบี้ยธนาคารกลางสหรัฐอเมริกา

จันจิรา ชุ่มชิม (2549) ศึกษาเรื่อง ศึกษาเปรียบเทียบผลของการลงทุน โดยตรงต่อความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลี ใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) ประเภทอนุกรมเวลา (time series) เป็นข้อมูลรายไตรมาส ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2530-2547 ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา และการวิเคราะห์เชิงปริมาณ

โดยใช้แบบจำลองเชิงเส้น และประมาณค่าพารามิเตอร์ของแบบจำลองด้วยวิธีกำลังสอง-น้อยที่สุด (Ordinary Least Squared--OLS)

แบบจำลองผลของการลงทุนโดยตรงต่อความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย ดังนี้

$$YT = -1082486.0 + 20.11381FT_{t-4} + 0.564280DT + 70.45652LT + 4.433452HT$$

(-1.787749) (2.225682)* (14.18013)** (3.571738)** (13.31216)**

R -squared = 0.992813

Adjusted R -squared = 0.989619

F statistics = 310.8321

Durbin-Watson = 2.002958

ค่าในวงเล็บเป็นค่า t statistic

*ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

**ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

โดยที่

YT คือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (หน่วย: ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ)

FT_{t-4} คือ ปริมาณเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ย้อนหลังไป 4 ระยะเวลา (ระยะเวลาที่ใช้ในการก่อสร้างโรงงาน ประมาณสี่ปี) (หน่วย: ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ)

DT คือ ปริมาณเงินลงทุนในประเทศ (หน่วย: ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ)

LT คือ กำลังแรงงาน (หน่วย: พันคน)

HT คือ ทุนมนุษย์ (แทนด้วย รายจ่ายเพื่อการศึกษาของรัฐบาล) (หน่วย: ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ)

T คือ ประเทศไทย

จากผลการศึกษา ค่า R -Squared เท่ากับ 0.99 และ Adjusted R -Squared เท่ากับ 0.98 หมายความว่าปริมาณเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ปริมาณเงินลงทุนในประเทศ กำลังแรงงานและทุนมนุษย์มีความเหมาะสมในการอธิบายผลการลงทุนโดยตรงต่อความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยได้ร้อยละ 99 และมีค่า Durbin-Watson เท่ากับ 2 ซึ่งอยู่ในช่วงที่ไม่เกิดปัญหาสหสัมพันธ์ของตัวคลาดเคลื่อน

ค่าสัมประสิทธิ์ของปริมาณเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมีค่าเท่ากับ 20.11 และค่า t statistic เท่ากับ 2.22 หมายความว่า ถ้าปริมาณเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น 1 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ จะส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้น 20.11 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ และความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

ค่าสัมประสิทธิ์ของปริมาณการลงทุนในประเทศมีค่าเท่ากับ 0.56 และค่า t statistic เท่ากับ 14.18 หมายความว่า ถ้าปริมาณเงินลงทุนในประเทศเพิ่มขึ้น 1 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ จะส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้น 0.56 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ และความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

ค่าสัมประสิทธิ์ของกำลังแรงงานมีค่าเท่ากับ 70.45 และค่า t statistic เท่ากับ 3.57 หมายความว่า ถ้ากำลังแรงงานเพิ่มขึ้น 1 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ จะส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้น 70.45 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ และความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

ค่าสัมประสิทธิ์ของทุนมนุษย์มีค่าเท่ากับ 4.43 และค่า t statistic เท่ากับ 13.31 หมายความว่า ถ้าทุนมนุษย์เพิ่มขึ้น 1 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ จะส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้น 4.43 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ และความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

ผลของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศสาธารณรัฐเกาหลี ดังนี้

$$YK = -12169.07 + 5.126919FK + 0.890056DK + 12.04180LK + 0.009008HK \\ (-0.134476) (4.793419)** (5.177684)** (2.198777)* (6.774639)**$$

R -squared = 0.995952

Adjusted R -squared = 0.994707

F statistics = 799.6788

Durbin-Watson = 1.627759

ค่าในวงเล็บเป็นค่า t statistic

*ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

****ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99**

จากผลการศึกษา ค่า R -Squared เท่ากับ 0.99 และ Adjusted R -Squared เท่ากับ 0.99 หมายความว่า ปริมาณเงินลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศ ปริมาณเงินลงทุนในประเทศ กำลังแรงงาน และทุนมนุษย์มีความเหมาะสมในการอธิบายผลการผลของการลงทุน โดยตรงต่อความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศสาธารณรัฐเกาหลี และมีค่า Durbin-Watson เท่ากับ 1.62 ซึ่งอยู่ในช่วงที่ไม่เกิดปัญหาสหสัมพันธ์ของตัวคลาดเคลื่อน

ค่าสัมประสิทธิ์ของปริมาณเงินลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศ เท่ากับ 5.12 และ ค่า t statistic เท่ากับ 4.79 หมายความว่า ถ้าปริมาณเงินลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศของประเทศสาธารณรัฐเกาหลีเพิ่มขึ้น 1 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ จะมีผลทำให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้น 5.12 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ และความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

ค่าสัมประสิทธิ์ของปริมาณการลงทุนในประเทศ เท่ากับ 0.89 และค่า t statistic เท่ากับ 5.17 หมายความว่า ถ้าปริมาณเงินลงทุนในประเทศเพิ่มขึ้น 1 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ จะส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้น 0.89 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ และความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

ค่าสัมประสิทธิ์ของกำลังแรงงาน เท่ากับ 12.04 และค่า t statistic เท่ากับ 2.19 หมายความว่า ถ้ากำลังแรงงานเพิ่มขึ้น 1 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ จะส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้น 12.04 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ และความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

ค่าสัมประสิทธิ์ของทุนมนุษย์ เท่ากับ 0.009 และค่า t statistic เท่ากับ 6.77 หมายความว่า ถ้าทุนมนุษย์เพิ่มขึ้น 1 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ จะส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้น 0.009 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ และความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

ผลการศึกษาพบว่า การลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศมีความสำคัญต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจแต่สำหรับประเทศไทยการเข้ามาลงทุนของนักลงทุนต้องใช้เวลาตั้งโรงงานหรือจากกฎระเบียบของภาครัฐในการเข้ามาลงทุนจึงจะได้ผลตอบแทนที่

หวังไว้ ส่วนปริมาณเงินทุนในประเทศ ทุนมนุษย์และกำลังแรงงานเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยและประเทศเกาหลี

เกษมศักดิ์ นาคา (2550) ศึกษาเรื่อง การลงทุน โดยตรงจากเกาหลีใต้กับการค้าระหว่างประเทศไทย-เกาหลีใต้ เพื่อศึกษาถึงผลของการลงทุนโดยตรงจากประเทศเกาหลีใต้ อัตราแลกเปลี่ยนของไทย-เกาหลีใต้ อัตราเพิ่มผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของเกาหลีใต้ต่อมูลค่าการส่งออกจากประเทศไทยไปเกาหลีใต้ และของประเทศไทยต่อมูลค่าการนำเข้าของประเทศไทยจากประเทศเกาหลีใต้ โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) ประเภทอนุกรมเวลาเป็นข้อมูลรายไตรมาส ระหว่างไตรมาสแรกของปี พ.ศ.2540 ถึงไตรมาสสุดท้าย ปี พ.ศ.2549 โดยแบ่งการศึกษาออกเป็นสองขั้นตอน ขั้นตอนแรกเป็นการทดสอบ Stationary โดยวิธีการ Unit Root เพื่อศึกษาคุณสมบัติของข้อมูลอนุกรมเวลา ขั้นตอนที่สองทดสอบ Cointegration โดยใช้วิธี Two-Step Approach ของ Engle and Granger เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ในเชิงดุลยภาพในระยะยาวของตัวแปร

ผลการศึกษาพบว่า ผลการทดสอบ Unit Root มีลักษณะ Stationary ณ ระดับ First Difference ระดับเดียวในทุกตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย มูลค่าการส่งออกจากประเทศไทยไปสู่ประเทศเกาหลีใต้ มูลค่าการนำเข้าของประเทศไทยจากประเทศเกาหลีใต้ การลงทุนโดยตรงจากประเทศเกาหลีใต้ อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงในรูปเงินบาทต่อ 1 วอน อัตราเพิ่มผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของประเทศเกาหลีใต้ อัตราเพิ่มผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของประเทศไทย

ผลการทดสอบ Cointegration พบว่า การลงทุนโดยตรงจากประเทศเกาหลีใต้ อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงในรูปเงินบาทต่อ 1 วอน ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของประเทศเกาหลีใต้ มีความสัมพันธ์ในระยะยาวกับมูลค่าการส่งออกจากประเทศไทยไปสู่ประเทศเกาหลีใต้ในทิศทางเดียวกันและการลงทุนโดยตรงจากประเทศเกาหลีใต้ อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงในรูปเงินบาทต่อ 1 วอน อัตราเพิ่มผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของประเทศไทย มีความสัมพันธ์ในระยะยาวกับมูลค่าการนำเข้าของประเทศไทยจากประเทศเกาหลีใต้ในทิศทางเดียวกัน

พรรณี ช้วนลิ้ม (2550) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการส่งออกผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ของไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการส่งออก

ผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ของไทย ซึ่งได้แก่ แผงวงจรรวม อุปกรณ์สื่อสารและเครื่องตัดต่อ วงจรไฟฟ้าเบ็ดเตล็ด ศึกษาโดยใช้วิธีการทางเศรษฐมิติ ในรูปแบบสมการถดถอยเชิงซ้อน เส้นตรง (multiple linear regression equation) ในรูปสมการ Double Log ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Squares--OLS) ใช้ข้อมูลทศวรรษ รายไตรมาส ในช่วง ไตรมาสที่ 1 ปี พ.ศ. 2544 ถึงไตรมาสที่ 4 ปี พ.ศ. 2549 ได้ผลการศึกษาดังนี้

$$\ln ELEC = -55.22322 - 0.093265 \ln INFLA + 1.232789 \ln FX + 6.313886 \ln YUSA$$

(-5.657333)** (2.240406)* (9.388354)**

โดยกำหนดให้

ELEC คือ มูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์กลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศไทย (หน่วย: ล้านบาท)

INFLA คือ อัตราเงินเฟ้อภายในประเทศไทย (หน่วย: ร้อยละต่อปี)

FX คือ อัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับดอลลาร์สหรัฐฯ (หน่วย: บาท)

YUSA คือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศสหรัฐอเมริกา (หน่วย: พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ)

R -squared = 0.970009

Adjusted R -squared = 0.962511

F statistics = 129.3719

Durbin-Watson = 2.317172

S.E. of regression = 0.047209

ค่าในวงเล็บ คือ ค่า t statistics ของสัมประสิทธิ์

*มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

**มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

จากการศึกษาพบว่า ค่า R -squared เท่ากับ 0.970009 แสดงว่าการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ของไทยเกิดจากตัวแปรอิสระร้อยละ 97 ส่วนอีกร้อยละ 3 เกิดจากอิทธิพลของตัวแปรอื่น ๆ ที่ไม่ได้นำมาพิจารณา ค่า Durbin-Watson เท่ากับ 2.317172 ซึ่งอยู่ในช่วงที่ไม่มีปัญหาอัตโนมัติสหสัมพันธ์

ค่าสัมประสิทธิ์ของอัตราเงินเฟ้อภายในประเทศ (INFLA) เท่ากับ -0.093265 ค่า t statistic เท่ากับ -5.657333 หมายความว่า อัตราเงินเฟ้อภายในประเทศมีความสัมพันธ์กับมูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ของไทยในทิศทางตรงกันข้าม คือ เมื่ออัตราเงินเฟ้อภายในประเทศเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 ทำให้มูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ของไทยมีมูลค่าลดลงร้อยละ 0.093265

ค่าสัมประสิทธิ์ของอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับดอลลาร์สหรัฐฯ (FX) เท่ากับ 1.232789 ค่า t statistic เท่ากับ 2.240406 หมายความว่า อัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับดอลลาร์สหรัฐฯ มีความสัมพันธ์กับมูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ของไทยในทิศทางเดียวกัน คือ เมื่ออัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 ทำให้มูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ของไทยมีมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.232789

ค่าสัมประสิทธิ์ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศสหรัฐอเมริกา (YUSA) เท่ากับ 6.313886 ค่า t statistic เท่ากับ 9.388354 หมายความว่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมของสหรัฐฯ มีความสัมพันธ์กับมูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ของไทยในทิศทางเดียวกัน คือ เมื่อผลิตภัณฑ์มวลรวมของสหรัฐอเมริกาเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 ทำให้มูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ของไทยมีมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.313886

จากการศึกษาพบว่า อัตราเงินเฟ้อภายในประเทศ มีความสัมพันธ์กับมูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ของไทยในทิศทางตรงกันข้าม ส่วนอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับดอลลาร์สหรัฐฯ และผลิตภัณฑ์มวลรวมของสหรัฐอเมริกา มีความสัมพันธ์กับมูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ของไทยในทิศทางเดียวกัน โดยความสัมพันธ์ของตัวแปรทุกตัวเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

